

ПОСЛАНИЕ КЪ ФИЛИМОНУ.

7. Защото голѣмъ радость и утѣшеніе имамъ за твоѣж-тѣ любовь, понеже сѣрдца-та на святыи-тѣ отпочинѣхъ си чрѣзъ тебе, брате.

8. За това ако и да имамъ голѣмо дързновеніе въ Христа да ти повелѣвамъ това което подобава,

9. Но по любовь повече *тя* молихъ, такъвъ както съмь, като Павелъ старецъ, а сега и узникъ Исусъ Христовъ.

10. Молихъ ти ся за мое-то чадо Онисима, когото родихъ въ оковы-тѣ си,

11. Който бѣше нѣкога си непотрѣбенъ на тебе, а сега и на тебе и на мене потрѣбенъ, когото проваждамъ назадъ.

12. А ты него, сирѣчь утробѣж-тѣ ми, приими;

13. Когото азъ ищѣхъ да задържѣ при мене си, да ми слугува вмѣсто тебе въ оковы-тѣ *за* евангеліе-то.

14. Но безъ твое-то мнѣніе не рачихъ да сторѣжъ нищо, да не бы твое-то добро да бѣде като по нуждѣ, но самоволно.

15. Защото може бы за това да ся е отлѣчилъ отъ тебе за малко врѣме, за да го приемешъ за всякога;

16. Не вече както рабъ, но погорѣ отъ рабъ, братъ възлюбленъ, особено на мене, а колко повече на тебе, и по плѣть и въ Господа?

17. И тѣй ако имашъ мене за содружникъ, приими него както мене.

18. И ако ты е въ нѣщо обидѣлъ, или *ти* е длѣженъ, мини това на моѣжъ смѣткѣ.

19. Азъ Павелъ писахъ съ рѣкѣж-тѣ си, азъ ще платѣжъ; да ти не рекѣжъ че ты ми си длѣженъ и самъ себе си.

20. Тѣй, брате, дано да получѣжъ азъ това добро отъ тебе въ Господа; успокой сѣрдце-то ми въ Господа.

21. Увѣренъ на твое-то послушаніе, писахъ ти, и знаѣжъ че и повече отъ колкото ти казувамъ ще сторишь.

22. А между това приготвувай ми обиталище, понеже ся надѣѣжъ че съ молитвы-тѣ ви ще бѣдѣ подаренъ вамъ.